

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/90/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8516200493
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8516200493.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a JUDr. Anny Kovalovej v právnej veci žalobcu Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom v Bratislave, na ul. Bajkalskej č. 30, proti žalovaným: 1/ I. Z., nar. XX.X.XXXX, bývajúcej v H., na F.. E. č. XX, 2/ I. Z., nar. X.XX.XXXX, bývajúcemu v H., na F.. E. č. XX, o zaplatenie 1 928,41 eur s príslušenstvom, o odvolaniach účastníkov proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 01.02.2017 č.k. 4C/14/2016 - 142 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v časti týkajúcej sa úroku vo výške 2,90 % ročne zo sumy 1.366,70 Eur od 13.10.2015 do zaplatenia a výroku o trovách konania .

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v časti týkajúcej sa úroku vo výške 2,90 % ročne zo sumy 1.366,70 Eur od 13.10.2015 do zaplatenia a výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 1 366,70 eur a úrok z omeškania vo výške 3,00 % ročne zo sumy 1 366,70 eur od 13.10.2015 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol Poplatok za individuálne riešenie omeškaných splátok vo výške 15 eur upravený v bode 16. Sadzobníka poplatkov pre fyzické osoby spoločnosti Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. platného od 15. 5. 2013 a v bode 15. Sadzobníka poplatkov pre fyzické osoby spoločnosti Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. platného od 1. 1. 2014 vyhlásil za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku vyhlásil zmluvnú podmienku v bode II. Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 9. 11. 2006, podľa ktorej „Ak dlžník vydá veriteľovi biankozmenku, vyrubuje sa mu poplatok 500 Sk“. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 41,76 %, o ktorej výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že na základe zmluvy o stavebnom sporení žalobca uzatvoril so žalovanými dňa 9.11.2006 zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere. Na jej základe bol žalovaným poskytnutý mimoriadny medziúver vo výške 100.000,-Sk (3 319,39 eur). Žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako veriteľ konajúci v rámci svojej podnikateľskej činnosti, kým žalovaní uspokojovali svoje súkromné potreby. Uzatvorená zmluva je zmluvou spotrebiteľskou a táto musí byť v súlade aj s ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúcich spotrebiteľské zmluvy.

3. Žalovaní splácali medziúver a sumu na účet sporenia a následne splátky stavebného úveru do januára 2015, pričom aj počas tohto obdobia boli miestami v omeškani so splácaním. Od januára 2015 prestali uhrádzať splátky, pričom tieto neuhradili ani po výzve žalobcu s upozornením na možnosť zosplatnenia zvyšku dlhu. Žalobca preto využil svoje právo a vyhlásil mimoriadnu splatnosť zvyšku

úveru. Žalovaní si teda neplnili jednu zo základných povinností vyplývajúcich pre nich zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, a to riadne a včas uhrádzať dohodnuté splátky. Žalovaní preto sú povinní uhradiť žalobcovi zvyšok istiny a časť jeho príslušenstva.

4. Podľa tabuľky týkajúcej sa úhrad žalovaných na stavebné sporenie predloženej vo vyjadrení žalobcu zo dňa 17.8.2016 nasporili žalovaní k 31.10.2013 sumu 1 713,01 eur. V priebehu sporenia boli žalovaným účtované poplatky za upomienky celkovo vo výške 195,30 eur. Vzhľadom na to, že tieto poplatky sa považovali za nedôvodné, súd sumu týchto poplatkov započítal na nasporenú sumu, čím by táto predstavovala sumu 1 908,31 eur. Po odrátaní takto nasporenej sumy od čiastky 3 319,39 Eur stavebný úver mal byť poskytnutý vo výške 1.411,08 eur. Dlžné úroky a poplatky z medziúveru by mali byť vo výške 334,14 eur. Prihliadnuc na zápočet súm uvedených žalobcom vo vyjadrení zo dňa 11.11.2016 by úhrady žalovaných na stavebný úver vo výške 472,36 eur postačovali na úhradu dlžných úrokov a poplatkov vo výške 334,14 eur, úrokov za roky 2013-2015 spolu vo výške 110,43 eur a časť úveru vo výške 27,79 eur (472,36 eur - 334,14 - 110,43). Celková dlžná suma by tak predstavovala len zvyšok úveru vo výške 1 383,29 eur (1 411,08 - 27,79). Po odpočítaní sumy 16,59 eur za neprijateľný poplatok za vystavenie biankozmenky, celkový dlh žalovaných je vo výške 1 366,70 eur. Na zaplatenie tejto čiastky boli žalovaní zaviazaní spoločne a nerozdielne, nakoľko ide o záväzok manželov zodpovedajúcich za svoje záväzky spoločne a nerozdielne.

5. Žalobca v priebehu zmluvného vzťahu účtoval žalovaným aj poplatky za upomienky v rozpätí od 3 do 30 eur, a to na účte medziúveru v celkovej výške 237,50 eur a na účte sporenia vo výške 195,30 eur. Vyhodenie a zaslanie uvedených upomienok žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, preto podľa názoru súdu nemá nárok na ich zaplatenie. Sumy za tieto upomienky boli preto započítané na iné položky. Aj za predpokladu vyhotovenia a zaslania upomienok, tieto by sa nepovažovali za dôvodné a to preto, lebo dohoda o týchto poplatkoch, ktoré sú svojou povahou sankciou, nie je v zmluve o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere upravená. V čl. V. zmluvy je síce všeobecne upravená povinnosť žalovaných platiť poplatky súvisiace s poskytnutým mimoriadnym medziúverom a stavebným úverom v zmysle bodu XXIII. VP a „Sadzobníka poplatkov“, tieto poplatky však ani v zmluve, ani vo VP nie sú bližšie špecifikované. Poctivému prístupu dodávateľa voči spotrebiteľovi zodpovedá iba taký prístup, keď buď priamo v zmluve uvedie výšku poplatkov, ktoré bude musieť spotrebiteľ zaplatiť alebo ktoré si dodávateľ uplatní v prípade porušenia jeho povinností ako sankciu alebo keď síce odkáže na tieto poplatky v prílohe, avšak takým spôsobom, že príloha bude preukázateľne odovzdaná spotrebiteľovi pri podpise zmluvy a zároveň bude presne uvedený odkaz na presnú položku sadzobníka, v ktorom sú upravené poplatky, ktoré bude musieť spotrebiteľ zaplatiť alebo ktoré si dodávateľ uplatní v prípade jeho omeškania ako sankciu. Súdu je zrejmé, na čo slúži sadzobník poplatkov a že by bolo neehospodárne prepisovať všetky poplatky do zmluvy, avšak pri poplatkoch, pri ktorých je zrejmé, že si ich dodávateľ bude uplatňovať, je potrebné trvať na vyššie uvedenom postupe dodávateľa. Podobne pri poplatkoch, ktoré sú svojou povahou sankciou za porušenie povinností dlžníka je potrebné, aby spotrebiteľ už pri uzavretí zmluvy mal vedomosť o tom, aké poplatky si môže dodávateľ účtovať, najmä ak výška uplatňovaných poplatkov za upomienky evokuje až určitú skrytú zmluvnú pokutu, nakoľko z výšky poplatkov za upomienku je zrejmé, že nejde len o pokrytie reálne vynaložených nákladov spojených s vyhotovením a zaslaním upomienky.

6. Za neprijateľné zmluvné podmienky boli vyhlásené zmluvné podmienky týkajúce sa poplatku za individuálne riešenie omeškaných splátok a poplatku za vystavenie biankozmenky.

7. Vychádzalo sa pritom z kritérií, na ktorých je založený inštitút neprijateľnej zmluvnej podmienky a teda či táto nespôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ). Občiansky zákonník deklaratórne vymenúva niektoré prípady neprijateľných podmienok. Zákonodarcu vymedzil len príklady podmienok predstavujúcich najkriekľavejšie porušenie rovnováhy vo vzťahu majúcom sa inak vyznačovať vyváženosťou práv a povinností zmluvných strán. Hoci z pomerne obsiahleho výpočtu, postupom času i dopĺňaného, možno nepochybné vybadať úmysel zákonodarcu včleniť do textu zákona podľa možnosti všetky mu známe, a teda najtypickejšie prípady dojednaní na ujmu spotrebiteľa, je tiež badateľné uvedomovanie si nemožnosti reagovania priamo zákonom na všetky do úvahy prichádzajúce situácie a takto i nutnosť poskytnutia možnosti práve súdom, aby existujúcu právnu úpravu dotvorili výkladom. Zoznam neprijateľných podmienok v § 53 Občianskeho zákonníka teda nebráni súdu vyhlásiť za neprijateľnú aj inú podmienku, ktorá podľa názoru súdu dosahuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

8. Pokiaľ ide o poplatok za individuálne riešenie omeškaných splátok už jeho názov evokuje určitý úkon spočívajúci v osobitnej činnosti žalobcu voči žalovaným, ktorým by sa pokúsil o určité osobitné riešenie vzniknutej situácie. Z predloženej poslednej výzvy na úhradu je však zrejmé, že ide o formulárovú výzvu na úhradu dlhu, ktorá sa obsahom s najväčšou pravdepodobnosťou veľmi nelíši od obvyčajnej upomienky, resp. predžalobnej výzvy. Svojou povahou teda ide skôr o skrytú sankciu, ktorej výška v zmluve výslovne uvedená nebola, pričom ani z jej názvu nie je možné zistiť, za aký úkon bude účtovaná. Za tohto stavu ju možno považovať za klamlivú podmienku, ktorá môže vzbudiť u spotrebiteľa klamlivý dojem o jej skutočnej povahe a obsahu. Za týchto okolností spôsobuje podľa názoru súdu hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

9. Zmluvná podmienka upravujúca poplatok za vystavenie biankozmenky je neprijateľná z dôvodu, že ide o finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Zaplatením tohto poplatku spotrebiteľ nedostáva reálne poskytnutú protihodnotu, ale naopak platí za zabezpečenie svojho záväzku, čo je nepochybne predovšetkým v záujme žalobcu ako veriteľa. Tzv. teória skutočného plnenia sa medzičasom už premietla aj do zoznamu neprijateľných podmienok (§ 53 ods. 4 písm. t) OZ), čo nasvedčuje tomu, že aj keď táto podmienka nebola výslovne uvedená ako neprijateľná v čase uzavretia zmluvy, svojou povahou bola neprijateľná.

10. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 2 CSP.

11. Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolania obaja účastníci.

12. Žalobca navrhol rozsudok vo výrokoch o zamietnutí žaloby v časti týkajúcej sa úroku vo výške 2,90 % ročne zo sumy 1.366,70 Eur od 13.10.2015 do zaplatenia a vyhlásení zmluvných podmienok za neprijateľné zrušiť a v rozsahu zrušenia vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Alternatívne požadoval rozhodnutie zmeniť tak, aby žalovaným bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 1.366,70 Eur a úrok vo výške 2,90 % ročne zo sumy 1.366,70 Eur od 13.10.2015 do zaplatenia. Ako dôvod uviedol, že v rozhodnutí sa nenachádza žiadna zmienka o priznaní resp. nepriznaní dohodnutého úroku. Vzhľadom k tomu žalobca nemá možnosť uplatniť svoje procesné práva. Rozsudok v tejto podobe je zmätočný, nakoľko žalobcovi nie sú známe dôvody zamietnutia tohto nároku a nemôže sa účinne brániť. Čo sa týka poplatku za individuálne riešenie omeškaných splátok vo výške 15 EUR tento neprijateľnou zmluvnou podmienkou nie je. Upomienka nie je sankciou. Upomínanie ako také je úkonom banky vyvolaným porušením zmluvných podmienok zo strany dlžníka. Upomienka je zasielaná všetkým účastníkom úverového vzťahu. Tento úkon je spojený nielen s poštovnými nákladmi, ale aj s nákladmi na informačné technológie a ich údržbu, softvérové riešenia nad rámec štandardnej správy pohľadávok, s nákladmi na materiál a personál. Pri výške poplatkov za upomínanie sú zohľadnené aj personálne a materiálne náklady vyvolané a spojené s činnosťami, ktoré žalobca ako banka je povinný vykonávať pri klientoch v omeškaní a to zo zákona o bankách č. 483/2001 Z.z.. Okrem funkcie upomínacej, plní upomienka aj funkciu preventívnu s cieľom predísť splatnosti celej pohľadávky. Z výpisu z účtu medziúveru je zrejmé, že následne po obdržaní upomienky boli uskutočnené vklady zo strany žalovaných. Upomínanie bolo teda účinné. Poplatky za upomienky boli uvedené každoročne vo výpise z účtu, voči ktorému mohli podať žalovaní písomné námietky. Žalovaní tak neurobili. K poplatku za vystavenie biankozmenky a k teórii skutočného plnenia žalobca uviedol, že tento spôsob zabezpečenia poskytnutý žalovaným znamenal výhodu žalovaných v tom, že žalobca nepožadoval iné zabezpečenie napr. ručenie treťou osobou resp. nehnuteľnosťou. V tomto ohľade je problematické vyčíslenie výhody tohto záväzku aj pre žalovaných nielen pre žalobcu.

13. Žalovaní uviedli, že v čase podpisu zmluvy zamestnankyňa pobočky žalobcu v Starej Ľubovni im neodovzdala rovnopis podpísaných dokumentov. Tým bolo žalovaným odňaté právo na odstúpenie od nevýhodného úveru v zákonom stanovenej lehote. Tak isto protiprávne sa konalo pri overovaní podpisov žalovaných. Žalobca im mal vrátiť rovnopis s overenými podpismi zmluvy aby mali čas na nápravu a prehodnotenie nevýhodnosti úveru a na odstúpenie od neho.

14. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 Civilného sporového poriadku preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že len odvolanie žalobcu je čiastočne opodstatnené.

15. Vo veci, s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v časti týkajúcej sa úroku vo výške 2,90 % ročne zo sumy 1.366,70 Eur od 13.10.2015 do zaplataenia, sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

16. Vo vzťahu k tvrdeniam žalovaných o neodovzdaní zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo strany žalobcu je potrebné poukázať na ustanovenie § 191 CSP, podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon nestanovuje inak.

17. Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej súd hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom ako má z hľadiska pravdivosti ten, ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Každý vykonaný dôkaz môže byť prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany spochybnený tým, že sa pripúšťa dôkaz opaku dokazovanej skutočnosti. Inak povedané žiaden dôkaz nedisponuje predpísanou legálnou silou, ktorá by nepripúšťala dôkaz svojho opaku.

18. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou sporu v opačnom procesnom postavení než je strana sporu, ktorá nesplnila alebo nedostatočne splnila svoju dôkaznú povinnosť.

19. Z predloženej zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere vyplynulo, že táto bola žalobcom podpísaná dňa 06.11.2006 v Bratislave a žalovanými dňa 09.11.2006 na Mestskom úrade v Podolínci. Je teda zrejmé, že v čase podpisu zmluvy túto žalovaní mali k dispozícii. Tvrdenia žalovaných o neodovzdaní zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo strany žalobcu teda nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní.

20. Čo sa týka výroku o zamietnutí žaloby v časti úroku vo výške 2,90 % ročne zo sumy 1.366,70 Eur od 13.10.2015 do zaplataenia tento nie je ničím odôvodnený.

21. V tejto súvislosti je právne významné ustanovenie § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Obdobným spôsobom náležitosti odôvodnenia rozsudku upravovalo ustanovenie § 157 ods. 2 O.s.p. v znení účinnom do 30.06.2016.

22. Štruktúra odôvodnenia rozsudku je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ustanovenie § 220 ods. 2 CSP dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkovi konania posúdiť ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej.

23. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa účastníkovi odníma možnosť v odvolacom konaní riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy nakoľko je problematické zaujímať stanoviská k nezrozumiteľnému alebo nedostatočne zdôvodnenému rozhodnutiu.

24. Keďže vydanie nepreskúmateľného rozhodnutia je potrebné hodnotiť ako nesprávny procesný postup súdu, ktorým bolo znemožnené žalobcovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v časti týkajúcej sa úroku vo výške 2,90 % ročne zo sumy 1.366,70 Eur od 13.10.2015 do zaplataenia a vo výroku o trovách konania zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

25. V ňom bude úlohou prvoinštančného súdu opätovne posúdiť dôvodnosť uplatneného nároku na zaplataenie úroku vo výške 2,90 % ročne zo sumy 1.366,70 Eur od 13.10.2015 do zaplataenia a následne vo veci rozhodnúť tak, aby štruktúra odôvodnenia rozhodnutia zodpovedala zásadám vyplývajúcim z ustanovenia § 220 ods. 2 CSP.

26. Pri rozhodovaní bol správne ako neprijateľný vyhodnotený poplatok za individuálne riešenie omeškaných splátok vo výške 15 Eur. Ide o neprimeranú výšku vôbec nezohľadňujúcu skutočné náklady žalobcu spojené s uplatňovaním pohľadávky. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky predstavujú príslušenstvo pohľadávky čo je zrejme z ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky sú spravidla trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky a to aj v predsúdnom štádiu. Tieto náklady sa musia týkať zročnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania. Za neprijateľné pre rozpor s inštitútom príslušenstva pohľadávky je potrebné považovať i také náklady, ktoré sú stanovené paušálne bez toho, aby zohľadňovali skutočne vynaložené výdavky. Z obsahu listín predložených samotným žalobcom pritom vôbec nevyplýva z čoho má pozostávať suma 15 Eur predstavujúca poplatok za individuálne riešenie omeškaných splátok. Týmto individuálnym riešením omeškaných splátok mala byť posledná výzva na úhradu zo dňa 17.09.2013 (č.l. 100 spisu). Išlo o výzvu formulárovú v zásade nelíšiacu sa od obyčajnej upomienky. Dojednanie umožňujúce žalobcovi účtovať paušálny poplatok za upomienku bez zohľadnenia skutočných výdavkov s tým spojených je neplatné pre jeho neprijateľnosť v zmysle ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

27. Rovnako neprijateľné je i zmluvné dojednanie poplatku za vydanie biankozmenky. Zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ustanovení § 2 ods. 1 písm. g/ vymedzoval pojem služby. V zmysle tohto ustanovenia za službu sa považovala akákoľvek činnosť, ktorá je určená na ponuku spotrebiteľovi. Vychádzajúc z tejto definície ide o činnosť, z ktorej má mať prospech spotrebiteľ. Vydanie biankozmenky žalobcovi ako veriteľovi žiadny prospech žalovaným ako spotrebiteľom neprináša. Dokonca vzhľadom na abstraktný charakter zmenky, ktorý nepripúšťa, aby súd pri uplatňovaní zmenky prihliadal na kauzu pôvodného právneho vzťahu, t. j. aby hodnotil pôvodnú spotrebiteľskú zmluvu a skúmal či táto obsahuje nekalé zmluvné podmienky, vydanie biankozmenky postavenie žalovaných ako spotrebiteľov zhoršuje a jeho iba v záujme žalobcu.

28. Odvolací súd preto v súlade s ustanovením § 387 CSP rozsudok s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v časti týkajúcej sa úroku vo výške 2,90 % ročne zo sumy 1.366,70 Eur od 13.10.2015 do zaplataenia a výroku o trovách konania potvrdil ako vecne správny.

29. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).